

СТЕФАН МАЛАРМЕ

ВЪЗДИШКА

Превод от френски: Гео Милев, 1920

chitanka.info

*Душа ми, сестро тиха, към твойто чело, дете
бленува бледна есен с повехнали цветя,
и към небето модро, на твоя взор небето,
възлита, както в парка от скръбна самота
въздиша към Лазура струята сребробяла!*

*— Лазурът октомврийски, тъй нежен, блед и чист,
безкрайната му жалба в басейните замряла,
тъй морно! в тези мъртви води, де бледен лист
в агония повяхла прорязва в миг бразда
на слънцето протяжно след златната следа.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.